

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.II.56/2021/14. szám

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2021. december 2. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terheltl ellen indult büntetőügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2021. május 13. napján kihirdetett 16.B.15/2021/3. számú ítéletét *helybenhagyja*.

A szabadságvesztésbe beszámítja a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú eljárás során 7.200 (hétezer-kettőszáz) Ft bűnügyi költség merült fel, amelyet a vádlott visel.

I n d o k o l á s

[1] A Székesfehérvári Törvényszék a *Vádlottl I.r.* és *Terheltl II.r. vádlottal* szemben jelentős mennyiségű kábítószerre kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette miatt folyamatban lévő büntető ügyben megtartott előkészítő ülés keretében, illetőleg eredményeképpen – az I.r. vádlott vonatkozásában indult eljárás folytatása, és azon ügyben tárgyalás kitűzése mellett – 2021. május 13. napján meghozott, 16.B.15/2021/3. számú ítéletével Terheltl II.r. vádlott bűnösségét kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) bekezdés) állapította meg, és ezért őt 4 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, mellékbüntetésül 4 év közügyektől eltiltásra ítélte, s egyúttal 27.000 Ft vagyonekobjást rendelt el vele szemben.

Ítéletében a bíróság rendelkezett a II.r. vádlott feltételes szabadságra bocsátásának legkorábbi időpontjáról, az általa előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról, a korábban vele szemben kiszabott – végrehajtásában 5 évi próbaidőre felfüggesztett – 2 évi szabadságvesztés utólagos végrehajtásának elrendeléséről, a büntetőeljárás során lefoglalt bűnjelek további sorsáról, valamint a bűnügyi költség II.r. vádlott általi viseléséről.

[2] A törvényszék fenti határozata ellen a terhelt és védője terjesztettek elő fellebbezést enyhítés érdekében.

[3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a Bf.50/2021/III-1. számú átiratában a bejelentett jogorvoslati kérelmet alaptalannak ítélve arra mutatott rá, hogy a fellebbezés tartalma és iránya alapján a másodfokú felülbírálat terjedelme a Be. 580. § (2) bekezdése, illetőleg az 590. § (3) bekezdése alapján korlátozott.

A fellebbviteli főügyészégi álláspont szerint a törvényszék előkészítő ülésen a vádlott bűnösségét beismerő és tárgyalásról lemondó nyilatkozatát elfogadva a váddal egyező tényállást állapított meg, amely teljeskörűen megalapozott. A tényállásból a vádlott bűnösségére levont következtetés törvényes, miképpen a cselekmény váddal egyező minősítése is.

A büntetés kiszabása során a törvényszék a súlyosító és enyhítő körülményeket teljeskörűen számba vette és a terhelttel szemben tettarányos büntetést szabott ki, kizárólag a terhelti beismerő vallomás indokolhatja a középértékű vádlott javára alkalmazott kisebb mértékű eltérést, így az első fokon alkalmazott joghátrányok további enyhítése indokolatlan.

A járulékos kérdésekben hozott döntésekkel is egyetértve a fellebbviteli főügyészég indítványozta, hogy tanácsülésen eljárva az ítéltábla a fellebbezéssel támadott határozatot a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

[4] A II.r. terhelt védője fellebbezésének írásbeli indokolásában az általa előterjesztett jogorvoslati kérelmet maradéktalanul fenntartotta, a védelem korábbi büntetése utólagos végrehajtásának elrendelése mellett megalapozatlannak, a kétszeres értékelés tilalmába ütköző bírói eljárásnak minősítette, miszerint az elsőbírói fórum által súlyosító körülményként került értékelésre az a körülmény, hogy II.r. terhelt a korábbi büntetése próbaidejének hatálya alatt követte el a jelen eljárás tárgyát képező bűncselekményét. Az enyhítő körülmények felsorolásával egyetértett, álláspontja szerint azonban azoknak az elsőfokú bíróság eltúlzottan csekély jelentőséget tulajdonított a konkrét büntetési tartam meghatározásánál. Valójában a jelen esetben megállapítható időmúlás, a kiskorú gyermeke tartásához történő folyamatos hozzájárulása és a tényfeltáró jellegű beismerő vallomása összességében az első fokon kiszabott büntetés enyhítése szükségességének irányába mutat.

[5] Utolsó szó jogán tett nyilatkozatában a terhelt csatlakozott a védője által előadottakhoz.

[6] A másodfokú bíróság a vádlott és védője által az elsőfokú ítélet ellen előterjesztett jogorvoslati kérelemre tekintettel a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet a Be. 590. § (3) és (5) bekezdései alkalmazásával nyilvános ülés keretében eljárva felülbírált. A másodfokú bíróság a korlátozott felülbírálat során a védelmi fellebbezéseket nem találta alaposnak.

[7] Ekörben a másodfokú bíróság az ítéletnek a fellebbezésekkel sérelmezett rendelkezését, illetőleg részeit bírálta felül, ezen túlmenően a támadott határozat fellebbezéssel nem támadott részére nézve is felülbírált az elsőfokú bírósági eljárást, a Be. 607. § (1) bekezdésében, valamint 608. § (1) bekezdésében foglaltakkal összefüggésben az eljárási szabályok megtartását, a bűncselekmények minősítésére vonatkozó, továbbá jogkövetkezmény alkalmazásával kapcsolatos rendelkezéseket.

[8] A felülbírálat során összességében megállapítható volt, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartása mellett folytatta le, ennek során a Be. 607. § (1), illetőleg a 608. § (1) bekezdésében részletezett, a hatályon kívül helyezést megalapozó eljárási hibát nem vétett, okszerűen foglalt állást a terhelt büntetőjogi felelőssége tárgyában és az anyagi jogszabályoknak megfelelően minősítette a vádlott terhére rótt bűncselekményt is. Megfelelően tett eleget az indokolási kötelezettségének is.

[9] A büntetés kiszabása során a törvényszék a feltárható súlyosító és enyhítő körülményeket teljeskörűen számba vette, és a terhelttel szemben ténylegesen tettarányos büntetést szabott ki, valóban nyomatékos súlyosító körülményként veendő figyelembe a vádlott kedvezőtlen előélete, ezen belül különösen az a körülmény, hogy kábítószer-kereskedelem büntette miatt kiszabott, felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejének hatálya alatt állva valósította meg a jelen eljárás tárgyául szolgáló bűncselekményét. Azon kötelező törvényi rendelkezésnek megfelelő elsőbírői döntés mellett, miszerint utóbbiak miatt a terhelttel szemben korábban kiszabott és végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett büntetés utólagos végrehajtását a Btk. 87. § b) pontja alapján el kellett rendelni, nem ütközik a kétszeres értékelés tilalmába az, hogy az eljáró bíróság egyúttal a korábbi szabadságvesztés próbaidejének hatálya alatt történt bűnelkövetést kiemelten és súlyosító jelleggel értékelje a büntetés kiszabása során. Az utóbbival kapcsolatos védelmi érvelést tehát az ítéltábla nem fogadta el.

[10] A fentiekkel összefüggésben a szankció alkalmazás fokozatosságának elve ugyancsak a végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabása mellett szól. Ekörben az elsőfokú bíróság a speciális és generális prevenció követelményét szem előtt tartotta, amikor a terhelttel szemben – elsősorban nyilvánvalóan a vádlott nagyon részletes beismerő vallomásában foglaltakra figyelemmel – az irányadó büntetési tételkeretből következő aktuális középértéknél enyhébb mértékű végrehajtandó szabadságvesztést szabott ki, s emellett – a közügyek gyakorlására méltatlannak találva – mellékbüntetésre is ítélte a vádlottat.

A másodfokú bíróság a fentiekre figyelemmel az elsőfokú bíróság által kiszabott szankciókat összességükben, és valamennyi bűnösségi és bünteteskiszabási tényező egymásra hatásában is értékelve, a bünteteskiszabási elvek szerint megfelelőnek találta, amelyek a felfüggesztett szabadságvesztés büntetés utólagos elrendelésével együttesen alkalmasnak mutatkoznak a vádlottal szemben a büntetési célok elérésére.

[11] Figyelemmel arra, hogy a másodfokon eljáró bíróság az enyhítést célzó védelmi fellebbezéseket nem találta kellően megalapozottnak, egyébiránt az ítéletet nem kellett sem hatályon kívül helyezni, sem pedig megváltoztatni, a járulékos jellegű rendelkezések is mindenben törvényesek és megalapozottak voltak, az ítéltábla a Be. 605. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés alkalmazásával a törvényszék fellebbezésekkel támadott határozatát helybenhagyta azzal, hogy Btk. 92. § (1) és (2) bekezdései alapján a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítani rendelte az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a másodfokú határozat kihirdetésének napjáig a terhelt által letartóztatásban töltött időt, illetőleg a Be. 613. § (1) bekezdése alapján megállapította a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség összegét és rendelkezett annak viselése tárgyában is.

Győr, 2021. december 2.

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

Dr. Németh Balázs sk.
előadó bíró

Dr. Vajda Edit sk.
bíró

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Székesfehérvári Törvényszék 2021. május 13. napján kelt 16.B.15/2021/3. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2021. december 2.

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke